

சமகால இலக்கியங்களில் மொழிநடை (வட்டார வழக்கு)

ப. விமலா அ. *

அ முதுகலைத் தமிழியல் மற்றும் உயராய்வுத்துறை, செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, கிண்டி, சென்னை-600032. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dialect in Contemporary Literature (Regional Dialects)

P. Vimala a,*

^a PG Tamil & Research Department, Chellammal Womens College, Guindy, Chennai-600032, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
vimalatamil1975@gmail.com

Received: 13-04-2021
Revised: 20-04-2022
Accepted: 03-05-2022
Published: 16-07-2022

ABSTRACT

Language is the identity of society. Literature that emerges through these languages also reflects society. In that sense every literature is set up with every language style. That is to say, the literature that appeared in the Sanam period was based on the proverbial language style of the time. After that the language of prose takes shape. Prose is a form of writing that simply conveys ideas as if speaking without grammatical conventions. It was followed by the pre-independence literature of the quest for freedom. A few lawsuits have been filed in the political arena since independence. Thus the language is constantly changing from time to time. The vast majority of literature produced today is centered on the regional language. This Article moves on to the cause of such social change and the consequences of change on society.

Keywords: Regional Dialects, Sanam Period, Contemporary Literature, Regional Language

முன்னுரை

“செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினும்

தங் குறிப்பினவே திசைச்சொற் கிளவி”

என்று தொல்காப்பியர் நவிலும் நூற்பாவின் வழியாக பன்னிரு நிலங்களில் வழங்கிய திசைச்சொற்கள் குறித்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அன்றைய தமிழகத்தில் உள்ள பன்னிரு நிலங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு திசைகளிலும் ஒவ்வொரு விதமாக வழங்கிய இயற் சொற்களை தான் தொல்காப்பியர் திசைச்சொற்கள் என்கிறார் (Ilampuranar, 2005). இதைத்தான் இன்றைய நிலையில் வட்டார வழக்கு என்று அழைக்கிறோம். ஒவ்வொரு வட்டாரங்களிலும் பேசப்படுகின்ற பேச்சுமுறைகள் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கிறது. இதன் பின்புலத்தில் இருந்து பெரும்பான்மையான படைப்புக்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. தொல்காப்பியர் காலத்தில் இயல்பாக கூறப்பட்ட திசைச்சொற்கள் இன்றைய சமூகத்தில் இலக்கியங்கள் படைக்க கூடிய ஒரு மொழிநடையாக மாற்றமடைந்துள்ளது. இத்தகைய சமூக மாற்றத்திற்கான காரணத்தை தேடுவதை இக்கட்டுரையின் மையமாகும்.

காலந்தோறும் மொழிநடை

இன்றைய காலத்தில் வட்டார வழக்கை இலக்கியங்களில் பெரும்பான்மையாக பயன்படுத்தக்கூடிய மாற்றத்தை ஆராயும் பொழுது அதன் பின்னணியில் இயங்கும் மொழிநடையின்

கடந்து வந்த பாதையை அறிவதும் அவசியமாகிறது. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே திசைச்சொற்கள் வழங்கி வந்துள்ளது முன்னுரையில் கூறப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து சங்ககாலத்தில் செய்யுள் முறைப்படி எழுதுதல் என்பது மரபாக இருந்துள்ளது. இத்தகைய செய்யுள் வழக்கத்தை கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரை பல்வேறு இலக்கியங்களின் வழியாக காணலாம். ஐரோப்பியர்களின் வருகையால் ஏற்பட்ட அச்ச இயந்திரம், காகிதம் போன்றவை தமிழ் மொழி நடையில் மிகப்பெரிய திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது என கூறலாம் (Bharathiyar, 1981).

வடமொழிச் சொற்களைக் கலந்து வெளிவந்த “சுதேசமித்திரன்” என்ற பத்திரிகை இதழிலுள்ள மொழிநடையை அன்றைய எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தினர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை, பி.ஆர்.ராஜம்மய்யர், பாரதியார் போன்றவர்களை சுட்டலாம். அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ் மீது தனிப் பற்றுக் கொண்டவர்களாக பிறமொழி கலப்பில்லாமல் தூய இலக்கணத்தோடு கூடிய தமிழை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற முயற்சியில் திரு.வி.கல்யாண சுந்தரனார், மறைமலை அடிகள், தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, பாவணார் போன்றோர் களமிறங்கினர். அவர்களின் முயற்சிக்கு “குடியாட்சி”பத்திரிக்கை கருவியாகவும், உறுதுணையாகவும் இருந்தது. அத்தகைய மொழிநடை பெரும்பாலும் ஆராய்ச்சிகளுக்கும் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது அனைத்து மக்களுக்கும் ஏற்ற மொழி நடையாக அமையவில்லை.

தனித்தமிழ் மொழிநடையை தொடர்ந்து “அலங்கார மொழி” என்றழைக்கப்படும் தி.மு.கழகத்தாரால் பயன்படுத்தப்பட்ட மொழி நடை இடம் பெற்றது. இத்தகைய மொழிநடை அந்த காலகட்டத்தில் தி.மு.கவில் இருந்த சி.என் அண்ணாதுரை, மு.கருணாநிதி, சத்தியவாணி முத்து, அன்பழகன் போன்றோரால் பயன்படுத்தப்பட்டது. மக்களிடையே உணர்ச்சி பெருக்கை ஏற்படுத்தும் விதமாக அடுக்கு மொழிநடையை பயன்படுத்தினர். இத்தகைய மொழிநடை இளைஞர்கள் பலராலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அன்றைய சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட தீண்டாமை, பெண் அடிமை, கலப்புத் திருமணம் எதிர்ப்பு, சாதிக் கொடுமை போன்றவற்றிற்கு எதிராக பெரும் தலைவர்கள் பலரும் இம்மொழிநடையையே பயன்படுத்தினர். எனவே மக்களிடமும் இது பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டது. காலம்தோறும் ஏற்படும் மாற்றத்தை போலவே சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட உணவு, உடை, பழக்க வழக்கங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் காரணமாக மொழிநடையும் காலவெள்ளத்தில் மறைந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து சிறுகதை உலகில் புதுமைப்பித்தன் அவர்களால் ஒரு புதிய மொழி நடையானது கொண்டு வரப்பட்டது.

புதுமைப்பித்தனால் தோற்றம் பெற்ற மொழிநடையை பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர்களும், பத்திரிக்கையாளர்களும் பயன்படுத்த தொடங்கினர். மணிக்கொடி காலம் தொடங்கி இன்றைய காலகட்டம் வரை பல எழுத்தாளர்களும் இம்மொழிநடை பயன்படுத்தப்படுகிறது. சமூகம் சார்ந்த பிரச்சனை தொடங்கி வரலாற்று புதினங்கள் வரை இம்மொழிநடையே இடம்பெற்றது. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலையும், அவர்கள் சமூகத்தில் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளையும் உணர்வுபூர்வமாக பதிவு செய்ய பத்திரிக்கை மொழிநடை பயன்படவில்லை அல்லது போதவில்லை. அத்தகைய சூழ்நிலையில் தான் வட்டாரமொழி நடையின் முக்கியத்துவத்தை உணரமுடிகிறது (Bharathiyar, 1981).

இலக்கியங்களும் வட்டார வழக்கும்

வட்டாரம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியையும் அங்கே வழங்கப்படும் பேச்சு மொழிகளை வட்டார வழக்கு எனவும் கூறுவர். தமிழ் மொழியை கொங்குத்தமிழ், நெல்லைக் தமிழ், சென்னைத் தமிழ் என பல நிலைகளில் வழங்குவதை காணலாம். மொழி ஒன்றாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஏற்ப சிறு சிறு வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அந்த வட்டாரங்களில் உள்ள மக்களின் வாழ்வியலை பதிவு செய்யக் கூடியவையாக இன்றைய இலக்கியங்களில் வட்டார வழக்கு அதிகமாக காணப்படுகிறது. திருநங்கைகள், தலித்மக்கள், பரதவர்கள் போன்ற ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தின் பேச்சு வழக்குகளை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய கருவியாகவும், அவர்களின் வாழ்வியலை எதார்த்தத்துடன் பதிவு செய்யும் விதமாகவும் வட்டார இலக்கியங்கள் அமைகின்றது (Thamizhannal,

2005). வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் மொழிநடை எவ்வாறு மாற்றம் அடைகிறதோ அதுபோல அவர்களின் தொழில்களும் வட்டாரத்திற்கு ஏற்ப அமைகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை சார்ந்த வட்டாரங்களில் முக்கியத் தொழில்கள்“முந்திரி, தும்பு, ரப்பர்”போன்றவை ஆகும். விருதுநகர் தூத்துக்குடி போன்ற மாவட்டங்களில்“அச்சு, தீப்பெட்டி, பட்டாசு,” போன்றவற்றை தயாரித்தல் முக்கிய தொழிலாகும். கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்களில் மீன்பிடித்தொழில் மற்றும் உப்பு விளைவித்தல் போன்ற கடல் சார்ந்த தொழில்கள் முக்கிய தொழிலாக உள்ளன.வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் மொழிநடை, தொழில்கள், வாழ்வியல் போன்றவை சிறு சிறு வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகிறது. அவற்றை மற்றவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கு வட்டார இலக்கியங்கள் பெரிதும் துணை நிற்கின்றன.

ஒவ்வொரு புதிய செயலுக்கும் நிச்சயம் ஒரு முன்னோடி இருக்கவேண்டும். தமிழ் இலக்கியங்களில் வட்டார வழக்கிற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்பவர் எழுத்தாளர் ஆர் சண்முகசுந்தரம் ஆவார்.அவரை“வட்டார எழுத்தின் முதன்மை பிதாமகன்” என்றும் அழைக்கின்றனர். கொங்கு வட்டார பகுதிகளில் உள்ள மொழிநடையும் பழக்கவழக்கங்களையும் எதார்த்தமாக தன் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்தவர். அவரைத் தொடர்ந்து கி.ராஜநாராயணன், பா.ஜெயப்பிரகாசம், மேலாண்மை.பொன்னுசாமி, தனுஷ்கோடி ராமசாமி, சூரங்குடி.அ.முத்தானந்தம், தி.ஜானகிராமன், ஜெயகாந்தன், அஸ்வகோஸ், சோலை.சுந்தரபெருமாள், சி.எம்.முத்து, டி.செல்வராஜ் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.ஒவ்வொரு எழுத்தாளர்களின் இலக்கியங்களிலும் அவர்களின் அந்தந்த வட்டார பகுதிகளின் மொழிநடை நன்கு வெளிப்படும். இலக்கியங்களிலுள்ள கதாபாத்திரங்கள் வட்டாரவழக்கை தெளிவாக உணர்த்தும் (Thamizhannal, 2005).

வட்டார வழக்கின் அடுத்த முன்னேற்றமாக இரண்டாம் தலைமுறை வட்டார எழுத்துக்கள் எனப்படும் தலித் இலக்கியங்கள் உருவாகின. இவை தலித் மக்களின் பிரச்சனைகளையும் அவர்களது வாழ்வியலையும் மையமாகக் கொண்ட புதினங்கள்பலதோன்றுவதற்கு காரணமாக இருந்தன. தலித் மக்களின் மொழிநடையை கதாபாத்திரங்களின் வழியாக பதிவு செய்வதன் காரணமாக வாசகர்களிடையே மொழிநடை எளிமையாக சென்றடைந்தது. இத்தகைய படைப்புகளை உருவாக்கிய எழுத்தாளர்களாக சோ.தர்மன்,இமையன், சிவகாமி, பாமா, விழி.பா.இதயவேந்தன், அபிமானி, குணசேகரன், தேன்மொழி, பொன்னுசாமி, அழகிய பெரியவன், வேல.ராமமூர்த்தி, சா.தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோர்களை குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக கூறலாம். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் குறிப்பிட்ட இனம் பற்றியும், தனிமனித வாழ்வியலை பற்றியும் பதிவு செய்யக்கூடிய இந்த வட்டார வழக்குகள் இக்கால தேவைக்கு மிகவும் முக்கியமானவையாக கருதப்படுகிறது (Thamizhannal, 2005).

வட்டார வழக்கிற்கு ஏற்படும் தடைகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை பதிவுசெய்யவும் அல்லது ஏதோ ஒரு தேடலை நிறைவு செய்யவும் தொடங்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இனம் பற்றியோ ஒரு தனி மனிதனின் வாழ்வியல் பற்றியோ பதிவு செய்யும் பொழுது அதன் மொழிநடை மாற்றமடைகிறது. மரபுக் கவிதையிலிருந்து “சொற் புதிது பொருள் புதிது”என பாரதியார் புதுக்கவிதை படைக்கும் பொழுது பல தடைகள் ஏற்பட்டுள்ளன.ஆனால்அந்தத் தடைகளை எல்லாம் தாண்டித்தான் இன்று பலராலும் புதுக்கவிதை இயற்றப்படுகிறது.அதேபோல் தான் வட்டார வழக்கிற்கும் பல தடைகள் ஏற்பட்டுள்ளது. “வெறுமனே உரத்தை மட்டும் அச்சு அசலாகபதிவு செய்யும்எழுத்துக்குஇலக்கிய அந்தஸ்தை எதிர்பார்க்கும் நியாயம் கிடையாது. ஏனெனில்அது மாதிரியான யதார்த்த பாணி எழுத்துக்கள் முழுமையான படைப்பாக உருமாற்றம் கொள்ளாமல் பல்வேறு அர்த்ததளங்களில் இயங்காமல் ஒற்றை வாசிப்பு தளத்தோடு வாசகனை ஒட்டாமலும் பயன்படுத்தாமலும் நின்றுவிடுகின்றன.”என்று சோ.தர்மன்அவர்கள் வட்டார வழக்கு குறித்து தன் கருத்தை பதிவு செய்கிறார். இத்தகைய முரண் கருத்துகளைத் தெரிவிப்பவர்கள்“ வட்டாரவழக்கு தலித் மக்களின் துன்பத்தை மட்டுமே பதிவு செய்கிறது அது அவர்களின் அழகியலை புனைவு இலக்கியங்களின் வடிவத்தில் கொடுக்கும் போது இலக்கியமாக கொள்ளப்படும்” என்ற கருத்தையும் இலைமறை காயாக உணர்த்துகின்றனர்.

இத்தகைய கருத்து உள்ளவர்கள் எவ்வளவு தான் உயர்வான இலக்கியமாக இருந்தாலும் அதனை அந்நிலைக்கு வைத்து பார்க்க சிறிது தயங்கவேச் செய்கின்றனர். இதுபோன்ற முரண் கருத்து கொண்டவர்கள் தான் வட்டார வழக்குகளுக்கு தடையாக இருக்கிறார்கள். புதுக்கவிதையின் தோற்றத்தில் பாரதியாருக்கு ஏற்படும் தடைகளை போலவே வட்டார வழக்கின் தொடக்கத்திலும் பல்வேறு இடையூறுகள் ஏற்படுகிறது. இலக்கியத்தின் மொழி நடை காலத்திற்கு ஏற்ப மாறும் பொழுது பல தடைகள் வருவது இயல்பு என இதன்வழி அறியலாம். உயர்வான பொருளை பேசக்கூடிய உயர்ந்த இலக்கியங்கள் எத்தகைய இடர்பாடுகள் வந்தாலும் காலத்தை கடந்து நிற்கும் என்பதில் இம்மியளவும் சந்தேகமில்லை (Thamizhannal, 2005).

வட்டார வழக்கு இலக்கியங்களும் கருத்தமைவும்

இலக்கியங்கள் ஒரு நல்ல கருத்தையோ அல்லது நல்ல மாற்றங்களையும் வாசகர்களின் மனதில் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு தனி மனிதனின் இன்பத்திற்காக மட்டும் படைக்கப்படுவது இலக்கியங்கள் அல்ல. ஒரு இனத்தின் தேவையை புரிந்து படைக்கப்படும் இலக்கியங்களை காலம் கடந்தும் நிலைத்து நிற்கும். தனி மனிதனுக்காக படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியங்கள் கால வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படும். இன்றைய சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மையாக இடம்பெறுகின்ற வட்டார இலக்கியங்கள் உயர்ந்த கருத்துக்களை பதிவு செய்வதால் தான் காலம் கடந்தும் நிலைத்து நிற்கிறது.

பல காலமாக ஒடுக்கப்பட்ட தலித் மக்களின் வாழ்வியலை மையமிட்டு உருவான 'சூகை' எனப்படும் தலித் புதினம் வாசகர்களிடையே நல்ல மதிப்பையும் சமுதாயத்தில் நல்ல மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துவதாக அமைகிறது. பல காலமாக ஒடுக்கப்பட்ட தலித் மக்களின் வாழ்வியலை மையமிட்டு எழுதப்பட்ட இப்புதினம் தலித் மக்கள் இன்றைய சமுதாயத்தில் எவ்வாறு போராடி முன்னுக்கு வருகின்றனர் என்ற மாற்றத்தை நோக்கி கதையை நகர்த்துகிறார் ஆசிரியர். அனைத்து பாணிகளையும் உடைத்து வட்டார வழக்கை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ள இந்த நாவல் மிகவும் சிறப்புடையதாக அமைந்துள்ளது. பரதவர்களின் வாழ்வியலை சித்தரிக்கும் 'ஆழி சூழ் உலகு' என்ற நாவலும் அவர்களைப்பற்றி தெளிவான கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும். மலைவாழ் மக்களின் வாழ்வியலை படம் பிடிக்கும் "சோளகர் தொட்டி" நாவலும் காலத்தால் என்றும் அழியாத சமுதாய பதிவாக இருக்கின்றது.

"வட்டார வழக்கு எனப்படும் போது பல சமயங்களில் அது கொச்சை மொழி என பலரால் எண்ணப்படுகிறது. உண்மையில் இது பிழை, ஒரு தனிமனிதன் ஒரு மொழியை சிதைத்துப் பேசினால் அது கொச்சை எனக்கூறலாம். அதுவே ஒரு குறிப்பிட்ட இனம் ஒரே மாதிரியாக பேசுமேயென்றால் அதை வட்டாரம் என்று கூறுவர்". என்று ஜெயமோகன் அவர்கள் வட்டார வழக்கிற்கு புது விளக்கம் தருகிறார் எழுத்தாளர்களின் இதுபோன்ற நேர்மறையான சிந்தனைகளே இன்று வட்டார வழக்கை கொண்ட இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் படைக்கப்படுவதற்கு காரணமான உள்ளது எனலாம். இத்தகைய நேர்மறை சிந்தனைகளை அனைவரும் கொண்டிருக்கும் பொழுது வட்டார இலக்கியங்கள் அதிகப்படியான வளர்ச்சி பெற்றதாக அமையும்.

வட்டார வழக்கும் சமூக மாற்றமும்

ஒரு மனிதனின் உணர்வுகளை புனைந்து கொடுக்கும் இலக்கியங்களைக் காட்டிலும் உணர்த்தும் வட்டார இலக்கியங்கள் இன்றளவில் பெருகிக்கொண்டே இருக்கின்றன. வட்டார இலக்கியங்கள் அதிகப்பட்சமாக ஒரு தனி மனிதனின் வாழ்வியலையோ, அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட இனம் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளையோ மையமாக கொண்டு படைக்கப்படுவதால் அவற்றைப் படிக்கும் வாசகனுக்கு ஒரு எதார்த்த நிலையை உருவாக்குகிறது. புனைவு இலக்கியங்களை காட்டிலும் வட்டார இலக்கியங்களில் எதார்த்தம் பெருமளவில் காணப்படுகிறது. இல்லாத போலியான சமூகத்தை புனைந்து கொடுப்பதைவிட சமூகத்தில் நடக்கும் அவலங்களையும், மனிதர்கள் படும் துயரங்களையும் அவர்களது வழக்கில் பதிய வைப்பது எதார்த்த நிலைக்கு காரணமாகிறது.

படைப்பாளர்கள்

வட்டார இலக்கியங்களை எழுதுவதற்கு அதிக அளவில் படிப்பு என்பதும் அவசியம் அற்றதாக உள்ளது. ஒரு சமுதாயத்தைப் பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதல் இருந்தாலும், அல்லது ஒரு தனி மனிதன் குறித்த உளவியல் பார்வைகள் இருந்தாலும், வட்டாரங்களோடு நெருங்கிய பழக்கவழக்கம் இருந்தாலும் யார் வேண்டுமானாலும் வட்டார வழக்கில் படைப்புகள் படைக்கலாம். எனவேதான் இன்றைய சமுதாயத்தில் புற்றீசல்போல படைப்புகளை நம்மால் காண முடிகிறது. இதில் உயர்ந்த கருத்தை பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் காலங்கள் கடந்தும் நிலைத்து நிற்கும். அதுவே உயர்வு இல்லாத மையத்தை கொண்ட இலக்கியங்கள் கால வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படும். உயர்வான கருத்துக்களைக் கொண்ட இலக்கியங்கள் பல சமூகத்தில் பல மாற்றங்களை கொண்டுவரும். அத்தகைய இலக்கியங்களுக்கு தான் உயரிய விருதாக சொல்லப்படுகின்ற சாகித்ய அகாடமி விருது, தமிழக அரசு விருது போன்ற பல விருதுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

விருதுக்குரிய இலக்கியமாக

இன்றைய காலகட்டத்தில் சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற நாவல்கள் பெருமளவில் வட்டார இலக்கியங்களாகவே உள்ளன. பூமணி அவர்களின் 'அஞ்ஞாடி' கிராஜநாராயணன் அவர்களின் 'கோபல்லகிராமம்' இமையம் அவர்களின் 'செல்லாத பணம்' போன்ற சாகித்ய அகாடமி வாங்கிய வட்டார நாவல்களை குறிப்பிடலாம். சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற இலக்கியங்களில் பெரும்பான்மை நாவல்களாகவும் அத்தகைய நாவல்களிலும் வட்டார நாவல்கள் அதிகப்படியான விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன. இதற்கு காரணம் அந்த வட்டார இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் உண்மையும் உயர்ந்த கருத்துமே ஆகும். இவ்வாறு அந்த இலக்கியங்களுக்கு விருதுகொடுத்து சிறப்பைப் அதற்கு முக்கிய காரணம் சமுதாயத்திற்கு தேவையான இது போன்ற பல இலக்கியங்கள் உருவாக வேண்டும் என்பதே ஆகும்.

முடிவுரை

கடந்த காலத்தில் நடந்த நிகழ்வுகளை நிகழ்காலத்தில் கூறி எதிர்காலத்தில் அதற்கு தீர்வு காண்பவனே சிறந்த எழுத்தாளர். இந்த சிறந்த எழுத்தாளர்களால் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களே காலத்தை கடந்து நிற்கும் பல சமூக மாற்றங்கள் உருவாவதற்கு காரணமாக இருக்கும். அந்த வகையில் தன் இனத்திற்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளுக்கும், பெண்கள் சார்ந்த பிரச்சனைகளுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட இனம் சந்திக்கும் துயரங்களுக்கும், சாதிமற்றும் தீண்டாமைபோன்ற கொடிய நோய்களுக்கும் வட்டார இலக்கியங்கள் பல தீர்வுகளை கூறியுள்ளன. எனவேதான் இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடிய ஒரு சமூக மாற்றமாக இலக்கியங்களில் வட்டார வழக்கும் அதை சார்ந்த படைப்புகளும் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அவற்றில் பதியப்படும் சமூக மாற்றமும் சமூகத்தில் நிகழும் பொழுது அந்த சமுதாயம் மிகவும் வளமுடையதாக அமையும்.

References

- Bharathiyar, (1981) Bharathin Tamilnadai, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Ilampuranar, (2005) Tholkappiyam- Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Thamizhannal, (2005) Pesuvathu Pol Ealuthalama Pesuvathu Pola Agalama, Meenakshi Puthaka Nilayam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License